

At skilles og giftes igen

Det er almindeligt accepteret, at ægtefæller lader sig skille, finder sig en anden partner og gifter sig igen. Over 40 procent af alle ægteskaber i Danmark ender i skilsmisse. Selv i menigheden høres det sagt i retning af: ”Det er da godt for ham eller hende, at vedkommende igen har fundet en at dele livet med.”

Der er flere ting, der ligger bag en sådan udtalelse. En af dem er, at det er naturligt at ønske noget godt for en person, man holder af, og når nu det første ægteskab ikke holdt, - og det kan der være mange grunde til - så må det være fair, at kærligheden mellem to mennesker får en mulighed i et nyt parforhold eller ægteskab.

Sådan siges der i håb om, at Gud vil være af samme mening, og i tillid til, at Gud er kærlighed, sådan som vi gerne vil forstå kærligheden. Men sandheden er, at det er menneskets ønsketænkning, for efter Guds ord er det synd at lade sig skille og gifte sig igen.

Sandt er det, at Gud er kærlighed, for Gud elskede verden, så han gav sin Søn i døden, for at sone vore synder. Men den kærlighed har ikke noget med menneskets kødelige forestillinger om kærlighed at gøre. Guds kærlighed er himmelsk og overgår al forstand.

Derfor vil de, som kaldes Guds børn, dybest set vide, at det er synd at gifte sig igen, så længe den fraskilte ægtefælle lever, for ægteskabet er livslangt og indstiftet af Gud, idet en mand forlader sin far og sin mor og holder sig til sin hustru, og de to bliver et kød. Og hvad Gud således har sammenføjet, må mennesket ikke adskille. Jesus siger om skilsmisse og nyt ægteskab: ”Enhver, som skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt, forvolder, at der begås ægteskabsbrud med hende, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde begår ægteskabsbrud.”

Mat.5:32¹ Ganske enkelt gælder det:

1. Der er kun én tilladt grund til skilsmisse: utugt.
2. At gifte sig igen, så længe ens fraskilte ægtefælle lever er ægteskabsbrud

Alligevel har den verdslige og folkekirkelige forståelse af kærlighed fået en forfærdende indgang i mange menigheder.

Men når det nu er sket, at en fraskilt har giftet sig igen. Hvordan skal vi i menigheden da forholde os? Vi skal ikke handle eller tale hovmodigt, for den der står, skal se til, at han ikke falder. I stedet skal vi blive i hans kærlighed, som sonede alle vore synder.

Da Guds ord ikke er et opslagsværk for leveregler og korrekte handlinger, vil vi i stedet se på et eksempel fra Bibelen. Her berettes det i 2. Samuels Bog kapitel 11 og 12, om kong David, hvordan han brød et ægteskab, og hvilke konsekvenser det fik.

¹ Se også Mat.19:5-7 og Rom.7:2-3.

Bibelen beretter, at kong David forelsker sig i Batseba, der allerede er gift med Urias. David indleder et parforhold (gifter sig) med Batseba og bruger samtidig sin magt til at få Urias slået ihjel.

Da David har begået synden, sender Gud profeten Nathan til ham for at foreholde ham synden og Guds dom, der blandt andet omfatter, at det barn, Batseba venter med David, skal dø.

David erkender sin synd – ikke blot overfladisk. Gud lægger sin hånd på David, så han oplever at være i et mørke, hvorfra han råber til Gud: ”Mod dig har jeg syndet, mod dig alene og gjort, hvad i dine øjne er ondt. – Skjul dit åsyn for mine synder, udslet alle mine misgerninger; skab mig, o Gud, et rent hjerte, giv en ny, en stadig ånd i mit indre, kast mig ikke bort fra dit åsyn, tag ikke din hellige Ånd fra mig; glæd mig igen med din frelse, giv mig til støtte en villig ånd.” Sl.51:6 og 11-14.

Gud forbarmer sig og genindsætter på ny David i hans frelsesforhold til Gud. Dengang som nu gælder det, at den, som kommer til Gud med sin synd, vil Gud aldrig bortvise. For ”Herren er nær hos dem, hvis hjerte er knust, han frelser dem, hvis ånd er brudt.” Sl.34:19.

Men ret beset: Ville det ikke være passende, at David så igen lod sig skille fra Batseba for at få bragt forholdet i orden? Nej! David havde syndet mod Batseba ved at ægte hende, men han ville begå endnu en synd ved at forskyde hende.

Man ophæver aldrig én synd ved at begå en ny; man gør blot syndens mål fuldt.

Og nu til vores hverdag. Hvordan forholder vi os til det, at brødre og søstre i Herren lader sig skille og gifter sig igen?

Vi beder!

Vi beder for dem, at de må blive mødt af Herren, som Gud mødte David til omvendelse og syndsforladelse.

Vi beder for dem, der står i begreb med at lade sig skille, at Herren må forbarme sig og tage det bort, der giver anledning til skilsmisse.

Vi beder for de børn, der oplever, at deres forældre gennem en skilsmisse svigter deres ansvar for dem, både fysisk og åndeligt.

Vi beder for os selv, at vi må blive i kærligheden og forbønnen, så vi ikke dømmer eller fordømmer. At gifte sig igen er at synde mod Herren. Som David udtrykker det: ”Mod dig har jeg syndet, mod dig alene!”

Slutbemærkning: At gifte sig igen er ikke en anderledes synd end andre synder. Den er som al synd sonet med Jesu blod ved hans stedfortrædende død på korset, så enhver, der tror på ham, ikke skal fortæbes, men have evigt liv. Uopgjort synd fører til fortabelse, for syndens løn er døden, mens opgjort synd fører til herlighed, for Guds ord siger, at alt det, der bringes til lyset, bliver selv lys. Ef.5:13.

Sådan var det med David og Batseba. Deres forhold blev bragt til lyset og har siden været et lys i mørket for mange syndere. Herren er evigt uforanderligt den samme.